

De porseleinkast Nicolien Mizee

Zichzelf zijn

Nicolien Mizee was de schrijfjuf van Ansje Adema. Tijdens de lessen ontdekten ze veel gemeenschappelijks. 'Ook ik had een moeder die met haar absurde ideeën een destructieve invloed op mijn leven had.'



De porseleinkast - Faxen aan Ger
Nicolien Mizee

Uitgeverij Van Oorschot
ISBN 9789028280397
Prijs: € 24,99

Andere boeken van Nicolien Mizee, ook uitgegeven door Van Oorschot:
De kennismaking (9789028270206),
Voor God en de sociale dienst
(9789038806679), **Toen kwam mijn moeder met een mes** (978903889585).

Als ik het over Mizee en haar boeken heb, weet ik niet precies waar mijn interpretatie van haar werk ophoudt en waar de herinnering begint aan wat ze heeft verteld. In haar eerdere boeken, 'Voor God en de sociale dienst' en 'Toen kwam mijn moeder met een mes', beschrijft ze haar worsteling stand te houden in een wereld waarin ze maar een ding wil: zichzelf zijn. Het recht te zijn wie je bent is een thema in al haar boeken.

Voldoende ruimte

Dat onderwerp ligt mij na aan het hart. In hoeverre moet een mens voldoen aan de maatschappelijke norm? Heeft iedereen niet het recht te zijn zoals hij is, hoe bizar dat op de omgeving ook overkomt? Mijn zoon houdt het heelal constant in de gaten om ervoor te zorgen dat er voor iedereen voldoende ruimte is. Wie ben ik om hem te vertellen dat hij dat idee los moet laten? Van Gogh spoorde voor geen meter, maar heeft prachtige kunstwerken gemaakt. Als hij had voldaan aan het gebruikelijke verwachtingspatroon waren die er misschien wel nooit gekomen.

Onvermogen

Mizee kan alleen maar zijn wie ze is: schrijfster van prachtige boeken. 'De porseleinkast' bundelt, net als het eerdere 'De kennismaking', filosofische gedachten over haar leven van alledag die ze aan Ger Beukenkamp faxte. Tussen prachtige, lekker leesbare zinnen, schuilt haar onvermogen iemand te zijn die ze niet is.

Nicolien Mizee leerde me dat een schrijver niets uit de weg mag gaan. 'De porseleinkast' toont wat ze daarmee bedoelt. Ze pelt haar geest af tot ze volkomen naakt voor je staat. In vlijmscherpe observaties scheidt ze een humoristisch beeld van de mensen om haar heen. Ze spaart niemand en al helemaal zichzelf niet. Observerend en filosoferend schrijft ze op wat ze tegenkomt en wat haar bezighoudt. Uiteindelijk laat ze haar onvermogen om te doen wat van haar verwacht wordt achter zich en schrijft haar boeken. Wie wil lezen wat dwaasheid met jou en de omgeving doet, erom wil lachen, ook als het om te huilen is, die raad ik de boeken van Nicolien Mizee aan.

Als je je afvraagt wat haar verhalen met ons Ypsiloners te maken hebben: lees tussen de regels door, kijk in de spiegel en goed om je heen.

Wie ben ik om hem te vertellen dat hij dat idee los moet laten

De moeder van Mizee vond dat geschrijf over de familie maar niets. Dat boek moest onmiddellijk uit de boekhandel verdwijnen vond ze en stapte naar de rechter. Ze had haar dochter nooit met ongekamde haren naar school gestuurd en haar man nooit bedreigd met een mes. De rest was ook niet waar. De rechter oordeelde dat het boek over Nicolien ging en niet over haar moeder. 'De porseleinkast' blijft te koop.

Ansje Adema